

Rammelov.

En tilpasning af lovgivningens bestemmelser til udviklingen i enkelte vildtarters populationer er undertiden påkrævet. Derfor agtes bestemmelser om de enkelte arter fastsat ved bekendtgørelser udstedt i medfør af loven. Dette gælder bl.a. bestemmelser om jagttider, om handel med de enkelte arter og bestemmelser om regulering af bestandene af skadevoldende arter. Der skal i denne sammenhæng specielt gøres opmærksom på, at udstedelse af bekendtgørelser om jagttider og om regulering af skadevoldende vildt vil ske efter høring af Vildtbiologisk Station og efter forhandling med Vildtforvaltningsrådet. Den gældende jagtlovs § 29 giver ministeren bemyndigelse til i særlige tilfælde at fravige de i loven fastsatte jagttider. Denne bemyndigelse er hidtil blevet benyttet bl.a. ved fastsættelse af de årlige særfredninger. Bekendtgørelsen herom gældende for jagtåret 1981/82 er optrykt som bilag. Det fremgår heraf, at udviklingen har gjort det påkrævet at ændre den generelle jagttid for et stort antal arter. Den uoverensstemmelse, der herved kommer mellem de direkte i loven fastsatte jagttider, og de faktisk gældende jagttider, har i udstrakt grad vist sig uhensigtsmæssig, idet jægerne vanskeligere kan få overblik over, hvilke jagttider, der til enhver tid er gældende.

Oplysning om gældende jagttider agtes hvert år udsendt til samtlige jagttegnsløsere sammen med jagttegnet.

Rammelovgivning på de nævnte områder åbner mulighed for, at man i takt med udviklingen kan gennemføre nødvendige ændringer i arternes beskyttelsesmæssige status. Ligeledes kan en evt. adgang til regulering af bestandene af skadevoldene vildt indføres, ændres eller ophæves.

Ovennævnte system sikrer desuden, at den danske lovgivning på en hensigtsmæssig måde kan tilpasses bestemmelserne i eksisterende og kommende internationale konventioner.

Danmark har underskrevet, men endnu ikke ratificeret Konventionen af 19. september 1979 om beskyttelse af vilde planter og dyr samt disses levesteder (Bern-konventionen) og Konventionen af 23. juni 1979 om beskyttelse af vandrende (migrerende) arter af vilde dyr (Bonn-konventionen). Begge konventioner pålægger de ratificerende stater at træffe foranstaltninger til beskyttelse af trækende arter, der forekommer inden for deres jurisdiktionsområde. Et betydeligt antal fugles trækruer går over havområder, der ligger uden for søterritoriet. På disse havområder forekommer i perio-

der betydelige koncentrationer af fugle. Generelt er danske havområder, også uden for søterritoriet af international betydning som raste-, overvintrings- og fældningsområder for en række fuglearter.

Danmark har ratificeret konventionen af 3. marts 1973 om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (Washington-konventionen). Heri bestemmes, at individer af arter omfattet af konventionen f.eks. hvaler, kun må bringes i land fra havet efter særlig tilladelse. Havet defineres i konventionen som områder, der ikke er under nogen stats jurisdiktion. Konventionens bestemmelser må opfattes således, at tilladelse kun kræves, når individet er fanget uden for fiskeriterritoriet. Afgrænsningen af fiskeriterritoriet fremgår af statsministeriets bekendtgørelser nr. 628 af 22. december 1976, nr. 639 af 22. december 1977 og nr. 43 af 1. februar 1978, jfr. lov nr. 597 af 17. december 1976 om Danmarks Riges Fiskeriterritorium.

I følge jagtloven, er bl.a. alle hvaler fredet, men da loven ikke gælder uden for søterritoriet, kan hvaler m. v. lovligt fanges i den del af fiskeriterritoriet, der ligger uden for søterritoriet. Den omstændighed, at jagtloven ikke gælder uden for søterritoriet, er særdeles uhensigtsmæssig, og kan ikke begrundes med biologiske eller beskyttelsesmæssige hensyn. I § 1 nr. 44 foreslås derfor, at jagttider for pattedyr og fugle og bestemmelser om jagtmetoder tillige udvides til at omfatte fiskeriterritoriet medmindre andet angives.

En sådan bestemmelse vil også lette ratifikationen af Bern- og Bonn-konventionen. Samtidig skabes der overensstemmelse med § 4 i lov nr. 413 af 13. juni 1973 for Grønland om erhvervs-mæssigt fiskeri, fangst og jagt. Heri bemyndiges ministeren for Grønland til at fastsætte bl.a. jagttider, også gældende for det grønlandske fiskeriterritorium, der nu er på 200 sømil. Det geografiske anvendelsesområde for bestemmelserne om jagtmetoder (kap. V) bør udvides tilsvarende, jfr. forslaget § 1 nr. 44.

Administrative forhold.

Efter at jagtloven blev vedtaget i 1967 er der til administration af det område, loven omfatter, oprettet en særlig institution, Landbrugsministeriets Vildtforvaltning. Det foreslås i konsekvens heraf, at de administrative beføjelser, som i henhold til loven nu er tillagt Jagtrådet, overføres til Landbrugsministeriets Vildtforvaltning.